

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123455544
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6123455544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu: JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej, v právnej veci žalobcu: GAPAcAR, s.r.o., so sídlom Československej armády 10686/3, Martin, IČO: 46 587 527, zastúpený: AZARIOVÁ & RUZBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom: Kmeťova 26, Košice, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 742,86,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 29. januára 2025 č. k. 53C/2/2024-222, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 29. januára 2025, č. k. 53C/2/2024-222, potvrdzuje.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v pomere 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 29.01.2025, č. k. 53C/2/2024-222, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 742,86,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 742,86,- eur od 24.08.2023 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V druhom výroku súd prvej inštancie priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa žalobou domáhal zaviazať žalovanú zaplatiť mu sumu 742,86,- eur s úrokom z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 742,86,- eur od 24.08.2023 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.04.2023 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého majiteľom je spoločnosť W. S. - ORIENT, (ďalej ako „poistený“). Poistná udalosť bola riadne ohlásená žalovanej, u ktorej mal poistený uzatvorené havarijné poistenie. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli vo výške 3.822,79,- eur bez DPH. Pohľadávka bola následne uplatnená poisteným u žalovanej. Dňa 08.08.2023 zaslala žalovaná poistenému oznámenie o poistnom plnení, kde uviedla, že dňa 08.08.2023 došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti. Žalovanou bolo priznané poistné plnenie len vo výške 2.925,93,- eur. Žalovaná nepriznala poistenému uplatnenú sumu poistného plnenia vo výške 742,86,- eur (po odpočítaní spoluúčasti vo výške 154,- eur). Neuhradená pohľadávka za opravu motorového vozidla v žalovanej sume bola postúpená poisteným na žalobcu H Point, s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.08.2023. Dôvodom krátenia nároku na náhradu škody boli podľa žalovanej neprimerané účtovanie normohodiny prác pre neautorizovaný servis a výška lakovacej konštanty vo výške 100 %. Žalovaná pritom priznala žalobcovi primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,- eur/NH bez DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %). Dodal, že rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované, ktoré vyplývalo z oznámenia o poistnom plnení nemá oporu v zákone a je neplatné.

podľa konštantnej judikatúry. Uplatňovanie rozdielnych podmienok pre rôzne servisy označil za neplatné, v rozpore so zákonom, zákon obchádzajúce. Uviedol, že náklady na prácu a lakovanie, sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie poukázal na cenník lakovacích a mechanických prác v regióne pre daný typ motorového vozidla. MV BMW X3 patrí do rovnakej kategórie ako MV VW Touareg - Todos Žilina s.r.o., kde bola táto suma 89,- eur bez DPH a v AOMVSR Banská Bystrica, to bola suma 82,80,- eur bez DPH. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle za 1 normohodinu mechanickej práce a lakovacej práce sumu vo výške 45,- eur bez DPH, čo bolo v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena. Preto považoval za nedôvodne, že nebola uznaná cena práce v plnej výške. Namietal pri tom, že žalovaná ako odborne spôsobilá osoba, mala predložiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, že žalobcom účtovaná cena za normohodinu prác vo výške 45,- eur bez DPH bola cenou neprimeranou v regióne, čo neurobila a neuniesla tak dôkazné bremeno ňou tvrdenej skutočnosti, čoho následkom mal byť jej neúspech. Žalovaná ďalej priznala poistenému, resp. žalobcovi primerané náklady na lakovací materiál vo výške lakovacej konštanty 100 %, avšak vo faktúre predloženej zo strany žalovanej nevyplývalo, aký rozsah lakovacej konštanty si žalobca účtoval, pri čom dodal, že ak by si aj žalobca účtoval väčšie množstvo lakovacieho materiálu, ako je 100 %, bolo práve na žalovanej, aby preukázala z akých dôvodov mala byť použitá ňou uvedená výška lakovacej konštanty. Dodal, že žalovaná nepredložila ani len kalkuláciu, podľa ktorej vykonávala šetrenie škodovej udalosti a na ktorú sa odvolávala. Mal za to, že žalovaná porušila svoju základnú povinnosť, a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť a vykonať krátenie len v zmysle zákona. Záverom dodal, že žalovaná listom oznámila ukončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 08.08.2023. Keďže žalovaná nezaplatila riadne a včas, dostala sa do omeškania a žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, a to vo výške 13,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 742,86,- eur od 24.8.2023 do zaplatenia.

3. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe v podanom odpore, v ktorom vo vzťahu k výške normohodiny, poukázala na to, že pre stanovenie, čo je v konkrétnom prípade poistnou udalosťou a v akom rozsahu má poistený právo na poistné plnenie bolo nevyhnutné vychádzať z poistnej zmluvy a poistných podmienok, ktoré boli jej súčasťou. Uviedla tiež, že v zmysle čl. IX. ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní žalobcu písomne informovala o primeraných nákladoch na opravu poškodeného vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise, a to dňa 12.04.2023, pri vykonaní prvotnej obhliadky poškodeného motorového vozidla, kedy mu bola e-mailom zaslaná kalkulácia nákladov na opravu rozpočtom a kalkulácia nákladov na opravu pre nezmluvný neautorizovaný servis, ako aj zoznam zmluvných opravovní. Poznamenala, že rozsah práva na poistné plnenie nie je totožný s právom na náhradu škody. Uviedla, že poistné plnenie nekrátila v zmysle § 799 OZ, ako to prezentoval žalobca, ale poukázala právnomu predchodcovi žalobcu poistné plnenie v zmysle poistnej zmluvy a všeobecných poistných podmienok, ktoré boli súčasťou tejto zmluvy. Postupovala tak výlučne v súlade so znením zmluvných dojednaní, s ktorými právny predchodca žalobcu vyjadril súhlas pri uzatváraní poistnej zmluvy. Priznaná výška normohodiny 21,- eur bez DPH, bola plne v súlade so znením predmetných zmluvných dojednaní, s ktorými právny predchodca vyjadril súhlas, v zmysle ktorých pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných servisoch akceptuje výšku normohodiny maximálne v rozsahu 25,- eur bez DPH. V súvislosti s námietkami ohľadom výšky normohodiny uviedla, že žalobca v podanej žalobe neuviedol ani nezdôvodnil, prečo autoservis navýšil lakováciu konštantu na 115 %. Žalovaná priznala lakováciu konštantu vo výške 100 %, pri výpočte vychádzala z údajov z výpočtového programu Audatex, pričom bolo zohľadnené 2-vrstvové UNI lakovanie. Uviedla, že navýšiť lakováciu konštantu nad 100 % je potrebné iba vo výnimočných prípadoch, keď databáza programu Audatex neobsahuje istý špecifický druh laku, čo nebol prípad predmetného motorového vozidla. Pokiaľ žalobca požadoval preplatenie lakovacej konštanty vo vyššej výške ako 100 %, bol povinný dôvodnosť takéhoto navýšenia preukázať. V súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 596/2017-10, zo dňa 28.09.2017 a dodala, že šetrenie poistnej udalosti začala bez zbytočného odkladu, pričom v rámci šetrenia poistnej udalosti nebol zistený právny základ práva na poistné plnenie nad rámec plnenia, ktoré bolo žalobcovi vyplatené, a preto sa nemohla dostať do omeškania s úhradou poistného plnenia. Šetrenie ukončila dňa 08.08.2023 a vyplatila poistné plnenie vo výške 2.925,93 eur dňa 10.08.2023. Žalovaná tak dodržala zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohla dostať do omeškania s plnením svojho záväzku.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu poukázal na kogentnosť ustanovení § 806 a § 809 OZ a v tejto súvislosti aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2022 sp.zn. 4Obdo/45/2021. Ďalej uviedol, že žalovaná žalobcovi mala určiť opravovňu, ktorá by vykonala opravu v rámci danej limitácie/rozsahu, nakoľko to vyplývalo zo samotných zmluvných dojednaní žalovanej, čl. 9 ods. 4. Tá však neurčila opravovňu a ani žalobcovi neposkytla zoznam zmluvných servisov poisťovne, preto bolo právom žalobcu vybrať si servis, ktorý vykoná opravu. Uvedené podporil aj odkazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2022, sp. zn. 1Cob/90/2020. Vo vzťahu k lakovacej konštante uviedol, že dôkazné bremeno prechádza na žalovanú z dôvodu krátenia poistného plnenia, pri čom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/25/2022, zo dňa 17.02.2023, Mestského súdu Bratislava III zo dňa 29.09.2023, sp.zn. B1-36Cb/87/2021. V súvislosti s úrokmi z omeškania a odkazom žalovanej na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. 596/2017-10, zo dňa 28.09.2017, uviedol, že predmetné uznesenie už bolo prekonané neskoršou judikatúrou a bolo neaplikovateľné. Poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky 263/2022-47, zo dňa 01.09.2022, aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/87/2022 zo dňa 06.09.2023.

5. Žalovaná v následnom vyjadrení vo vzťahu ustanoveniu § 806 OZ, na ktoré poukazoval žalobca uviedla, že z neho jednoznačne vyplýva, že poistné plnenie sa poskytuje vo výške určenej podľa poistných podmienok. Žalovaná mala za to, že sa pri poskytovaní poistného plnenia poistenému žiadnym spôsobom neodchyľila od kogentného znenia daného ustanovenia.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení poznamenal, že povinnosť riadne a relevantne odôvodniť krátenie poistného plnenia mala žalovaná už v samotnom oznámení o poistnom plnení. Poukázal aj na neurčitý výpočet poistného plnenia v Zmluvných dojednaniach. Namietal, že žalovaná sa svojvoľne zbavuje rizika poistného krytia, na ktoré sa sama zaviazala poistnou zmluvou. Uviedol pri tom, že zmluvné dojednania žalovanej rozširujú možnosť primerane znížiť poistné plnenie, a to nad rámec kogentných ustanovení § 799 ods. 3 a § 809 OZ, preto odporujú týmto ustanoveniam a sú neplatné. Za absolútne neprípustný označil stav, kedy žalovaná najskôr v oznámení o poistnom plnení uviedla ako dôvod neplnenia opravu v neautorizovanom servise a neskôr v odpore sa odvolávala na zmluvné dojednania. Na základe uvedeného nebolo možné prihliadať na argumentáciu žalovanej, nakoľko sa jednalo o porušenie zákazu dodatočne meniť dôvod nevyplatenia poistného plnenia v zmysle kogentného ustanovenia § 797 ods. 4 OZ. Následne uviedol, že v čase šetrenia poistnej udalosti poistenému nebola žiadna kalkulácia nákladov doručená. K tvrdeniu žalovanej, že poistený mal už pri uzatvorení poistnej zmluvy vedomosť o tom, v akom rozsahu mu bude poskytnuté poistné plnenie pri platení konkrétnej výšky poistného, nakoľko tieto skutočnosti vyplývali z poistnej zmluvy a poistných podmienok (zmluvné dojednania), ktoré boli jej súčasťou a boli poistenému odovzdané spolu s poistnou zmluvou pri jej uzatvorení uviedol, že žalovaná sa pri šetrení poistnej udalosti neriadila Zmluvnými dojednaniami pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. XXX, ktoré patria k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, so začiatkom poistenia 12.11.2021, pretože v konaní predložila zmluvné dojednania s dňom účinnosti 01.10.2017. Zmluvné dojednania, podľa ktorých sa žalovaná riadila pri šetrení poistnej udalosti a ktoré predložila aj súdu, boli neaplikovateľné na daný prípad, keďže sa nevzťahovali k poistnej zmluve, ktorú uzavrel poistený so začiatkom poistenia 12.11.2021. Záverom poznamenal, že rozlišovaním servisov žalovanou dochádza k porušovaniu nariadenia komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (ďalej len „Nariadenie komisie EÚ“), pri čom dodal, že označenie žalobcu ako neautorizovaného servisu nebolo dôvodom na použitie nižšej ceny normohodiny v zmysle ustálenej judikatúry a legislatívy EÚ.

7. Žalovaná zotrvala na názore, že neporušila zákaz dodatočne meniť dôvody nevyplatenia poistného plnenia v zmysle kogentného ustanovenia § 797 ods. 4 OZ, nakoľko dodatočne nezmenila dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia, poistné plnenie poskytla žalobcovi v plnej výške v zmysle čl. 12 ods. 9 VPP, t. j. poistné plnenie neznížila, preto sa naňho v uvedenom prípade ustanovenie § 797 ods. 4 OZ nevzťahovalo. V tejto súvislosti žalovaná opätovne uviedla, že právo na poistné plnenie nie je totožné s právom na náhradu škody. Podotkla, že ustanovenie § 806 OZ, hovorí o poskytnutí plnenia vo výške určenej podľa poistných podmienok a nie o plnení, ktoré by sa malo poskytnúť v plnej výške faktúry za opravu, ako to zavádzajúco interpretoval žalobca. Následne vyjadrila nesúhlas k aplikácii ustanovení nariadenia komisie EÚ, nakoľko ustanovenia Nariadenia o vertikálnych dohodách nie je možné aplikovať

na vzťah medzi žalovanou ako poisťovňou a autoservismi. Záverom uviedla, že Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie Auto komplet č. XXX s účinnosťou od 01.10.2017 nemajú obmedzenú účinnosť, preto sa ich účinnosť týka všetkých poistných zmlúv uzavretých od 01.10.2017 do budúca, teda aj na poistnú zmluvu so začiatkom poistenie odo dňa 12.11.2021.

8. V nasledujúcom vyjadrení žalobca zotrval na názore, že žalovaná nepreukázala splnenie ani jednej z dvoch podmienok, pre ktoré mohla krátiť poistné plnenie v súlade s § 799 ods. 3 OZ a tiež, že bolo nepochybné, že došlo k zmene dôvodov krátenia poistného plnenia. Vo vzťahu k Nariadeniu komisie EÚ poukázal na aktuálnu judikatúru, rozsudok Krajského súdu u v Bratislave zo dňa 29.10.2024, sp. zn. 5Cob/208/2024, v ktorom sa odvolací súd vyjadroval k blokovej výnimke, pričom nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý sa opieral o „blokovanú výnimku,“ ktorá by zvýhodňovala určité servisy. Ďalej uviedol, že žalovaná vo vyjadrení uviedla, že poistné plnenie nebolo znížené v zmysle § 799 ods. 3 OZ, ale odkázala na § 806 OZ a tvrdila, že poistné plnenie bolo poskytnuté práve v súlade s týmto ustanovením, nakoľko toto ustanovenie hovorí o poskytnutí plnenia vo výške určenej podľa poistných podmienok. K uvedenému dodal, že ustanovenia § 806 OZ a § 799 OZ sa navzájom nevylučujú, ale právne naopak, dopĺňajú sa. Rozširovanie dôvodov zníženia poistného plnenia vymedzených vo všeobecných poistných podmienkach poisťovne nad rámec kogentných ustanovení OZ spôsobuje automatickú neplatnosť ustanovení všeobecných poistných podmienok poisťovne, ktoré siahajú nad uvedený rámec kogentnej právnej úpravy. K predloženej e-mailovej komunikácii zo dňa 12.04.2023 doplnil, že z nej nebolo možné vyvodiť záver, že žalovaná si splnila svoju povinnosť podľa zmluvných dojednaní a poisteného oboznámila o kalkulácii nákladov. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by poisteného informovala o kalkulácii nákladov na opravu vozidla. E-mail, ktorý bol v tomto konaní predložený, bol smerovaný na e-mailovú adresu autoservisu nie poisteného. Taktiež v čase odoslania e-mailu nebol autoservis/žalobca splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou/žalovanou od poisteného. Rovnako predmetný e-mail bol odosielaný z adresy Slovexpert a nie z adresy poisťovne, tak ako to uvádzali zmluvné dojednania. Navyše v samotnom e-maili bolo uvedené, že v prílohe posielajú dokumenty z obhliadky. Záverom k tvrdeniu žalovanej, že žalobcu informovala o zozname zmluvných servisov, považoval za potrebné uviesť, že žalovaná mala o zozname zmluvných súvisov informovať poisteného a nie autoservis.

9. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 788 ods. 1 a 3, § 797 ods. 1, 2, 3, 4, § 806 OZ, § 369 ods. 1 a 2, § 369c odsek 1 Obch. zák., § 1 ods. 1, 2 a 3, § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.

10. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola dôvodná. Za spornú v konaní súd prvej inštancie označil skutočnosť, či žalovaná ako poisťovateľ dôvodne nevyplatila (krátia) poistné plnenie v žalovanej výške, a to v časti ním určenej sumy za normohodinu a lakováciu konštantu. Predmetom konania bol teda nárok na vyplatenie poistného plnenia, teda sumy, ktorú je poisťovateľ povinný vyplatiť v zmysle zmluvných dojednaní v poistnej zmluve a poistných podmienkach poistenému. Konštatoval, že v prejednávanej veci nebolo sporné, že došlo k poistnej udalosti na základe ktorej vzniklo žalobcovi (jeho právne predchodcovi) právo na vyplatenie poistného plnenia. Medzi sporovými stranami bol sporný rozsah poistného plnenia, ktoré bola žalovaná povinná poskytnúť žalobcovi, pri tom rozsah poistného plnenia bol vymedzený v čl. IX. bod 1. zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913.

11. Vo vzťahu k čl. IX. bod 1 písm. c) zmluvných dojednaní, súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o diferenciáciu servisov žalovaná nemôže diferencovať rozsah poistného plnenia podľa toho, či opravu vykonal servis autorizovaný, zmluvný alebo iný. Poukázal pri tom na rozsiahlu judikatúru súdov Slovenskej republiky k tejto otázke, na ktoré poukazoval aj žalobca a s ktorou sa stotožnil. Takáto diferenciácia je v rozpore s právom európskej únie a spôsobuje neplatnosť zmluvných dojednaní v tejto časti. Je na poistenom v akom servise si nechá vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené na opravu smerovali k odstráneniu poškodenia, ktoré bolo predmetom poistnej udalosti. Vo vzťahu k čl. IX. bod 1. písm. c) zmluvných dojednaní, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná ničím nepreukázala, že by poisteného (právneho predchodcu žalobcu) písomne informovala o výške primeraných nákladov na opravu jeho poškodeného vozidla. V tejto súvislosti bola dôvodná námietka žalobcu, že pokiaľ žalovaná poukazovala na e-mail predložený žalovanou, tak tento bol zaslaný autoservisu a nie poistenému a ani nebol zaslaný poisťovňou, ale iným subjektom. Ďalej uviedol, že ako bolo zrejme z oznámenia o poistnom plnení žalovaná stanovila primerané náklady na

cenu práce (normohodiny) pre neautorizovaný servis vo výške 21,- eur bez DPH/hod., ktoré ako uviedla zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce v neautorizovaných servisoch v danom regióne a čase, pričom v predmetnom oznámení o poistnom plnení vôbec neuviedla na základe čoho (akých podkladov) dospela k tomuto záveru o primeranosti stanovenej normohodiny, ktorý viedol ku kráteniu poskytnutého poistného plnenia. Opodstatnenosť postupu rovnako nepreukázala ani v konaní. Podotkol, že je povinnosťou žalovaného poskytnúť poistné plnenie v rozsahu primeraných nákladov na opravu, pričom dôvody odopretia časti neposkytnutého plnenia je povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať žalovaný. Žalovaná ničím nepreukázala, prečo stanovila lakováciu konštantu v rozsahu 100 %, pričom jej poukaz na interný kalkulačný program bol irelevantný. Súd prvej inštancie poukazom na uvedené uzavrel, že žalovaná v spore neunesla dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázala dôvody odopretia časti poistného plnenia. Dôvody uvádzané žalovanou v oznámení o poistnom plnení zo dňa 08.08.2023 (a ani v spore) nepovažoval za také, ktoré by preukazovali, že žalobcom uplatnený nárok nepredstavoval primerané náklady na opravu vozidla, t. j. nárok na poistné plnenie v zmysle zákona, a preto uzavrel, že žalovaná v rozpore s § 806 OZ neposkytla žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) poistné plnenie vo výške žalovanej sumy, t. j. vo výške 742,86,- eur. S poukazom na uvedené zaviazal žalovanú na úhradu predmetnej sumy žalobcovi.

12. Vo vzťahu k žalovanou namietaným úrokom z omeškania súd prvej inštancie zastal právny názor, že nakoľko žalovaná neposkytla poistné plnenie v celom rozsahu riadne a včas, vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania. Nakoľko sa v prejednávanvej veci nejednalo o spotrebiteľský vzťah, ale o vzťah obchodnoprávny, žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka a paušálnu náhradu nákladov podľa § 369 Obchodného zákonníka, pričom výška úrokov z omeškania vyplýva a výška paušálnej náhrady vyplýva z nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti dňa 08.08.2023 (oznámenie o poistnom plnení), 15-dňová lehota na plnenie jej uplynula dňa 23.08.2023, a dňom nasledujúcim, t. j. od 24.08.2023 sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na úhradu úrokov z omeškania vo výške platnej k prvému dňu vzniku omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 13,25 % od 24.08.2023 do zaplatenia. Zároveň súd zaviazal žalovanú na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v paušálnej výške 40,- eur.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd prvej inštancie proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolanie, v ktorom poukázala na to, že pre stanovenie, čo je v konkrétnom prípade poistnou udalosťou a v akom rozsahu má poistený právo na poistné plnenie, bolo nevyhnutné vychádzať z poistnej zmluvy a poistných podmienok, ktoré boli jej súčasťou. Poukázala na ustanovenie § 788 ods. 1 OZ a uviedla, že poistné plnenie poisťovateľ poskytuje v dojednanom rozsahu, ktorý nemusí byť totožný s výškou faktúry za opravy poškodeného motorového vozidla alebo „pokryť“ celý rozsah náhrady škody, nakoľko v prípade havarijného poistenia nejde o nárok na náhradu škody. Z uvedeného dôvodu môžu poistné podmienky stanoviť iný rozsah poskytnutia poistného plnenia pri rôznych situáciách. Dodala, že v predmetnej veci postupovala výlučne v súlade so znením zmluvných dojednaní, s ktorými právny predchodca žalobcu vyjadril súhlas pri uzatváraní poistnej zmluvy. Zároveň opätovne uviedla, že rozsah práva na poistné plnenie nie je totožný s právom na náhradu škody. Poukázala pri tom na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 26Cb/31/2021-241, zo dňa 04.10.2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/250/2022-337, zo dňa 07.06.2023 a tiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/111/2022-422, zo dňa 27.06.2024. K predloženej e-mailovej komunikácii uviedla, že právny predchodca žalobcu splnomocnil autoservis (žalobcu) na komunikáciu s poisťovňou (žalovanou), z uvedeného dôvodu žalovaná zaslala kalkuláciu nákladov na opravu práve žalobcovi. Skutočnosť, že žalobcu informovala o nákladoch na opravu spoločnosť Slovepexpert, s.r.o., ktorá so žalovanou spolupracuje, bola v uvedenom prípade irelevantná. Ďalej uviedla, že lakováciu konštantu priznala vo výške 100 %, ktorej použitie na rozdiel od žalobcu, ktorý žiadnym spôsobom neodôvodnil „umelé“ navýšenie tejto konštanty na 115 % riadne odôvodnila. Dodala, že pri výpočte vychádzala z údajov z výpočtového programu Audatex, ktorý obsahuje databázu motorových vozidiel aj s údajmi o receptúre laku toho-ktorého vozidla. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie tvrdenému nepreukázaniu nároku zo strany žalovaného, poukázala na rozsudok Okresného súdu Bratislava I,

sp. zn. 35Cb/76/2019 a rozsudok Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 62Cb/67/2023-116, zo dňa 01.10.2024. V súvislosti so žalobcoví priznaným nárokom na úrok z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 742,86,- eur od 24.08.2023 do zaplataenia žalovaná zopakovala svoju argumentáciu, ktorú predostrela v podanom odpore a dodala, že poisťná zmluva je typová zmluva, ktorú ako zmluvný typ upravuje OZ a má povahu absolútnej neobchodnej zmluvy. To znamená, že sa na ňu vzťahuje bez ohľadu na jej účastníkov (fyzické osoby, právnické osoby, podnikatelia) OZ, a to nielen pokiaľ ide o samotnú úpravu poisťnej zmluvy (§788 a nasl.), ale i všeobecné ustanovenia o záväzkoch (§ 488 a nasl. OZ) a prvá časť zákonníka. Z uvedeného dôvodu žalovaná namietala aj výšku priznaného úroku z omeškania vzhľadom na výšku úrokovej sadzby. Súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení Obchodného zákonníka, avšak v tomto prípade mali byť použité ustanovenia OZ. Záverom dodala, že nakoľko základná úroková sadzba ECB k prvému dňu údajného omeškania bola 4,25 %, úrok z omeškania by mal byť v tomto prípade v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 9,25 % a nie 13,25 % ako priznal súd prvej inštancie. Rovnako z vyššie uvedeného dôvodu žalovaná namietala aj priznané náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur.

15. Žalobca sa s argumentáciou žalovanej v odvolaní nestotožnil. V úvode svojho vyjadrenia k odvolaniu žalobca citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 10.03.2015, sp.zn. 32Cdo/763/2013, čím poukázal na skutočnosť, že aj v prípade nároku na poisťné plnenie z titulu havarijného poistenia ide o kompenzáciu škody. Uviedol, že poistený si v zmysle poisťnej zmluvy poistil svoj majetok pre prípad vzniku náhodnej poisťnej udalosti v prípade poškodenia tohto majetku je poisťovňa povinná nahradiť náklady na uvedenie do pôvodného stavu nahradiť vzniknutú škodu poistenému na jeho vozidle. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo/12/2020. Opätovne, ako v celom priebehu konania, žalobca zopakoval argumentáciu, že žalovaný nemôže určovať maximálnu cenu práce pre určitý typ servisov a podmieňovať týmto spôsobom svoje protiplnenie, resp. ho týmto v rozpore so zákonnou úpravou dodatočne limitovať, a to v rozpore s dohodnutými poisťnými podmienkami v poisťnej zmluve (poisťnou sumou, poisťným a dohodnutou spoluúčasťou). Uvedené následne podporil početnou judikatúrou krajských súdov Slovenskej republiky. Doplnil, že nie je možné a ani v súlade s prejavenu vôľou poisteného, aby sa poškodený podieľal ďalšou spoluúčasťou na vzniknutej škode na jeho majetku, a to len v dôsledku, že opravu vykonal neautorizovaný servis. Uviedol tiež, že aplikácia § 806 OZ nevyklučuje potrebu aplikácie § 799 ods. 3 OZ. Zároveň poisťné podmienky žalovaného musia rešpektovať zákonné medze kogentných ustanovení OZ, pre ktoré môže byť znížené poisťné plnenie poistenému a nemôžu ísť ani len nad rámec týchto kogentných ustanovení, a to vymedzovaním ďalších dôvodov, pre ktoré je poisťovateľ oprávnený znížiť poisťné plnenie. Zmluvné dojednania žalovanej rozširovali možnosť primerane znížiť poisťné plnenie, a to nad rámec kogentných ustanovení § 799 ods. 3 a § 809 OZ a v rozpore s § 788 ods. 4 OZ, preto odporujú týmto ustanoveniam a sú podľa § 39 OZ neplatné. Upozornil na nezrozumiteľnosť a právnu neistotu vyplývajúcu z ustanovení zmluvných dojednaní žalovanej, keď poisťovňa jednostranne stanovila maximálnu výšku normohodiny na max. 25,- eur bez DPH a tým si sama určila náklady bez objektívnych kritérií a bez možnosti poisteného ovplyvniť tento proces. Pokračoval tým, že nastavenie Zmluvných dojednaní Auto komplet č. XXX je v rozpore s § 788 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť plnenie v dojednanom rozsahu. V danom prípade však rozsah plnenia nie je dojednaný, ale určovaný jednostranne poisťovňou. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd konštatoval neplatnosť týchto ustanovení zmluvných dojednaní, keďže sú v rozpore s právnymi predpismi a zásadami dobrých mravov. Zotrval na názore, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno v spore nakoľko predložený e-mail nepreukazoval, že kalkulácia nákladov bola poistenému doručená, tak ako to je uvedené aj vo všeobecných poisťných podmienkach. Žalovaná v rámci celého konania tiež nepreukázala, že poistenému určila opravovňu. Mal za to, že výsledky dokazovania preukázali, že poistený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy predložil faktúru. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovanej pre aplikáciu § 799 ods. 3 OZ, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by zo strany poisteného došlo k vedomému porušeniu § 799 ods. 1 a 2 OZ. Následne namietal, že žalovaná vo svojom odvolaní nesprávne aplikuje právo EÚ a ignoruje prax súdov, keď poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/111/2022, kde ten uviedol, že rozlišovanie medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi nie je v rozpore so ZFEÚ. Žalobca však poukázal na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Bratislave (sp.zn. 5Cob/148/2024), podľa ktorej je zmluvné dojednanie umožňujúce určenie výšky poisťného plnenia podľa druhu servisu v rozpore s právom EÚ, pravidlami hospodárskej súťaže a je neplatné a dodal, že rovnaký právny názor zaujali aj ďalšie odvolacie súdy (Krajský súd v Košiciach sp. zn. 4Cob/153/2020,

Krajský súd v Bratislave sp. zn. 1Cob/76/2019). Zotrvál tiež na názore, že žalovaná svoje krátenie poistného plnenia oprela výlučne o internú kalkuláciu, pri čom náležite neodôvodnila, prečo považovala žalobcom uplatnené náklady za neúčelné alebo nadmerné. Poukázal tiež na ustálenú rozhodovaciu prax, podľa ktorej sa výška lakovacej konštanty vždy odvíja od okolností konkrétneho prípadu, typu vozidla, technológie opravy a vzniku technologických strát, preto skutočnosť, že konštanta presahuje 100 %, neznamená automaticky neprimeranosť ani neoprávnenosť nákladov na opravu vozidla. K úrokom z omeškania záverom poznamenal, že prístup, podľa ktorého by úroky z omeškania začali plynúť až rozhodnutím súdu, by znamenal neodôvodnené zvýhodnenie poisťovateľa a vytvoril by výnimočný režim, v ktorom by neexistovala sankcia za omeškanie s plnením. Uzavrel, že opísaný výklad nemá oporu v zákone.

16. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§379 a §380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), vec prejednal na pojednávaní, nakoľko bolo potrebné zopakovať dokazovanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že je dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Žalobca sa domáha predmetnou žalobou od žalovanej, u ktorej mal havarijne poistené vozidlo, doplatenia sumy nákladov za opravu poškodeného vozidla. Žalobca predložil žalovanej faktúru za náklady na opravu poškodeného vozidla, a to na sumu 3.822,79 eur bez DPH. Žalovaná uhradila poistné plnenie po odpočítaní spoluúčasti 154,- eur vo výške 2.925,93 eur a zvyšnú časť nepriznala s poukazom na cenu práce pre nezmluvný servis a primerané náklady za lakovací materiál. V konaní pred súdom prvej inštancie žalovaná poukázala v argumentácii na poistnú zmluvu a všeobecné obchodné podmienky, ktoré majú byť jej súčasťou a to konkrétne na čl. IX VPP, v ktorých má byť dohodnutý spôsob a rozsah poistného plnenia.

18. Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

19. Podľa ust. § 806 z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

20. Podľa ust. § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

21. Podľa ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

22. Podľa ust. § 797 ods. 4 OZ, je poisťiteľ povinný uviesť dôvod, pre ktorý odmietol plniť čo i len z časti. Ak sa v konaní pred súdom žalovaný bráni tým, že oprávnené pristúpil k nevyplateniu časti uplatnených nákladov za opravu poisteného majetku, prechádza na neho dôkazné bremeno. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 38/2015, z ktorého vyplýva, že dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí. Žalovaná tvrdí, že priznala poistné plnenie v riadne dohodnutej výške podľa zmluvných dojednaní. Podľa zmluvných dojednaní, žalovaná rozlišovala výšku poskytnutého plnenia v závislosti od toho, či si poistený dá opraviť vozidlo v zmluvnej opravovni poisťovne, alebo v nezmluvnej, neautorizovanej opravovni. Odvolací súd má za to, že pokiaľ je spôsob určenia plnenia dohodnutý takýmto spôsobom, musí byť poistený riadne informovaný o tom, ktoré servisy sú partnerské/zmluvné. V danom prípade sa odvolací stotožňuje s argumentáciou žalobcu, ako aj záverom súdu prvej inštancie, že nie je preukázané, že poistenému bolo riadne oznámené, či riadne doručený zoznam týchto autoservisov/opravovní. V spise sa nachádza e-mailová komunikácia zo dňa 12.04.2023, kde ako príloha, ktorá bola odosielaná, je uvedené partnerské opravovne, avšak daná komunikácia je medzi odosielateľom W. a prijímateľom F. <mailto:F>. Teda je zrejmé, že poistenému (W. S. - ORIENT) neboli tieto údaje poskytnuté. Prevod pohľadávky z poisteného na žalobcu - GAPAcAR, s.r.o. bol až zmluvou o postúpení pohľadávky dňa 08.08.2023. Žalovaná uviedla, že právny predchodca žalobcu splnomocnil autoservis (žalobcu) na komunikáciu s poisťovňou (žalovanou), z uvedeného dôvodu žalovaná zasielala kalkuláciu nákladov na opravu práve žalobcovi. Odvolací súd k danému

uvádza, že existencia plnomocenstva nie je preukázaná a navyše oznámenie o poistnom plnení zo dňa 08.08.2023 poisťovňa adresovala poistenému W. S. - ORIENT, čo v prípade plnomocenstva, by malo byť potom aj dané oznámenie poslané GAPAcAR, s.r.o. Podľa odvolacieho súdu, ak je v zmluve dohodnutý spôsob určenia poistného plnenia v závislosti od toho v akom servise sa vykoná oprava, musí byť v zmluve či v poistných podmienkach, či iným spôsobom, riadne poistený informovaný zo strany poisťovne o zozname týchto opravovní. V danom prípade nie je preukázané, že dané bolo voči poistenému splnené. Žalovaný je povinný preukázať, že dôvodne odmietol vyplatiť časť uplatnenej sumy, ktorá predstavovala náklady za opravu poškodenia vozidla spôsobené v súvislosti s poistnou udalosťou, poistenému. Tým, že nepodložil svoje tvrdenie o dôvodnosti nevyplatenia časti požadovanej sumy preukázaním, že poistený bol riadne oboznámený so všetkými podmienkami k určaniu výšky poistného plnenia, kam možno zahrnúť aj riadne poskytnutie zoznamu zmluvných/nezmluvných autoservisov, má potom poistený nárok na reálne vynaložené náklady na opravu vozidla, ktoré riadne zdokladoval. Ak žalovaný namieta opodstatnenosť vyplatenia celej faktúry za opravu vozidla, prechádza na neho povinnosť preukázať oprávnenosť takéhoto krátenia. Odvolací súd sa stotožnil s konštatáciou súdu prvej inštancie ku lakovacej konštante, že je povinnosťou žalovanej poskytnúť poistné plnenie v rozsahu primeraných nákladov na opravu, pričom dôvody odopretia časti neposkytnutého plnenia je povinná nielen tvrdiť, ale aj preukázať žalovaná. Žalovaná nepreukázala, prečo stanovila lakováciu konštantu v rozsahu 100 %, a jej poukaz na interný kalkulačný program považuje aj odvolací súd za irelevantný. Inými slovami ak autoservis určil, že reálna náročnosť lakovania bola vyššia ako 100 %, musí žalovaná, ak namieta oprávnenosť určenia takejto konštanty dokázať, že náročnosť lakovania bola nižšia. Dané sa nedá preukázať len odkazom na interný systém, poskytovaný a tvorený súkromnou osobou. Keď tu máme na jednej strane reálne vykonanú opravu s určením od servisu lakovacej konštanty, a na druhej strane údaj zo systému audatex, dôkazom, či servis pochybil pri lakovacej konštante by bol napríklad odborný posudok, čo však predložené žalovanou nebolo. Odvolací súd dospel k záveru, že z dôvodu neunesenia dôkazného bremena ohľadom riadneho splnenia zmluvných povinností zo strany poisťovne (absencia riadneho oboznámenia poisteného o zozname zmluvných/nezmluvných servisov), ako aj nesprávne použitej lakovacej konštanty, bolo dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť (teda priznať žalobcovi ním uplatnený nárok v žalobe).

23. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné aj priznanie úroku z omeškania, tak ako si uplatnil žalobca. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 263/2022, v ktorom sa riešila práve otázka úrokov z omeškania a okamih omeškania, v prípade keď poisťovňa po prešetrení poistnej udalosti odmietla s časti plniť, hoci sa v súdnom konaní preukázalo, že odmietnutie plnenia bolo nedôvodné. V rozhodnutí Ústavný súd SR okrem iného uviedol, že ak teda poisťovateľ nespĺní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne (t. j. v lehote 15 dní po skončení šetrenia), dostáva sa po uplynutí tejto lehoty s plnením náhrady škody do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania. Námietku žalovanej, že úrok z omeškania mal byť v danom prípade uplatnený v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, a nie v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, považuje odvolací súd za nedôvodnú. V zmysle ust. § 261 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. Podľa ust. § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka zmluvy medzi osobami uvedenými v ods. 1 a 2, ktoré nie sú upravené v Hlave II. tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom. V danom prípade bola poistná zmluva o havarijnom poistení uzatvorená medzi dvoma podnikateľmi. Nakoľko však poistná zmluva ako zmluvný typ je upravená v Občianskom zákonníku, tak sa vzťah spravuje jednak ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú daný typ zmluvy a ustanoveniami Obchodného zákonníka, medzi ktoré patria ustanovenia napríklad o úroku z omeškania. Teda Občiansky zákonník sa uplatňuje len v rozsahu ustanovení, ktoré upravujú poistnú zmluvu, avšak nároky ako omeškание, zmluvná pokuta, atď. sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Preto je v danom prípade dôvodné úrok z omeškania priznať podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

24. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom k dôvodu, ktorý ho viedol k vyhovaniu žalobe, nemá za potrebné sa vyjadrovať k ostatnej argumentácii strán sporu, teda najmä k tomu, či je prípustné určiť výšku poistného plnenia v závislosti od toho, v ktorom autoservise sa vykoná oprava. Posudzovať danú argumentáciu by bolo dôvodné len v tom prípade, ak by zo strany žalovanej bolo preukázané, že poistenému poskytla všetky potrebné informácie k dohodnutému výpočtu poistného plnenia.

25. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že výrok I. súdu prvej inštancie je vecne a právne správny, na čo nadväzuje aj výrok o trovách konania, ktorý je správny, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovanej nevyhovел, mal žalobca v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Strany sporu majú právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).